

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De iudicio particulari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Statue nullam diem vitæ tuæ prætermittere, Januarius, qua mortis sis immemor. Dic tibi met ipsi, dum manè è lecto te proripis: Heu me! Vesperum fortasse non videbo. Dic tibi, cum vespere cubitum concedis: Heu me! forsàn è lecto isto, quem nunc conscendo, non surgam amplius.

Memorare novissima tua, & in æternum non peccabis. Eccli. 7. v. 40.

Beatus, qui horam mortis suæ semper ante oculos habet. Imit. Christi l. 1. c. 23.

D I E S. VIII.

De iudicio particulari.

I.

ID, quod mortem reddit terribilem, est iudicium, quod eidem succedit. Id, quod iudicium terribile reddit, est examen, quod iudicium præcedit. Examinabuntur hîc peccata, quæ admisimus; bona, quæ omisimus; bona ipsa, quæ malè fecimus. Anima à corpore suo sejuncta statuetur tunc temporis coram Tribunali iudicis sui examen subitura. Sed quis iudex? sed quale examen? Is animæ ostendet peccata ipsius non in falso sensuum ipsius, vel animi affectionum lumine, sed in lumine ipsius mer veritatis. Ipsa de illis idem, quod Deus, sentiet. quæ mutatio! vide-

Januarius.

bit illa non ampliùs suis ignorantijs obscurata, non animi affectionibus fucata, non vanis obtentibus excusata, non falsis rationibus probata: sed talia, qualia sunt in seipsis. Videbit ea non ampliùs aspectu confuso & superficiali, sed distincta, sed singula cum omnibus adjunctis. At quænam sunt hæc adjuncta? magnitudo Beneficiorum, quæ à DEO accepit, & quibus tam perverse abusa fuit; multitudo luminum, & gratiarum, quibus fuit præventa, quasque ipsa fuit aspernata; sanctitatis status, vel religiosi, vel christiani, ad quem à DEO vocata fuit, quemque ipsa prophanauit; media tuta & facilia, quæ habuerat, salutem æternam consequendi, quæ etiam neglexit; Patientia, qua DEUS ipsius peccata toleravit, & qua ipsa fuit abusa. Quæ adjuncta omnia peccatum augebunt; & quantum peccatori horrorem incutient?

II. Examinabitur homo non de malo duntaxat, quod fecit; sed etiam de bono, quod non fecit. Multi æternùm damnabuntur in iudicio DEI non propter peccata, quæ commiserunt, sed propter bona, quæ omiserunt. Si verò nihil fecerunt, inquis, propter quid condemnabuntur? & ego vicissim ex te quaero: si nihil fecerunt, propter quid remunerabuntur? interea me-
dium

diū teneri non potest. Meremurne mercedem, si nihil egerimus? Præterea, an non ingens malum est, nihil agere pro DEO, qui, tanta pro nobis egit & passus est? an non ingens malum est, nihil agere, cum DEUS laborare nos jubet? an non servus desidiosus culpæ reus est? an insontem esse credis, si tibi dicit, se nihil fecisse, cum tamē servire teneatur? atque hanc ipsam ob causam illum punis. Ac propter hanc etiam DEUS in iudicio suo te condemnabit: an non jure hoc facit? an conqueri potes?

Januarius.

III. In hoc iudicio homo examinabitur non solummodo de bono, quod omisit; sed & de bono, quod fecit quidem, non verò bene fecit; nam bonum facere satis non est, sed id bene quoque facere oportet. Ut actio quædam bona sit, necesse est, ut ei nihil desit, nec in ejus principio, nec in ejus fine, nec in re, circa quam versatur, nec in adjunctis. Quot sunt, in quibus hæc omnia inveniuntur? quàm leves deprehendentur actiones esse, si pondere sanctuarij fuerint examinatæ? unica circumstantia, unicus hominum respectus, unica proprii comodi habita ratio totum fædare, & e materia meriti materiam æternæ damnationis reddere possunt. *Ego justitias judicabo; dicit Dominus. Et Jerusalem ip-*

Psal 79.

Januarius.

*Sophon. 1.**Prov. 4.**Job. 9.*

sa, nimirum animæ justissimæ indignationem meam non effugient. *sunt via*, inquit spiritus sanctus, *quæ videntur homini justæ; interea deducunt ad infernum.* Iob propter opera sua sanctissima trepidabat; idcirco, quòd DEUS illorum futurus esset iudex, metuebat sibi, ne DEUS inveniret aliquid, cuius ipsum condemnaret in omnibus illis, quæ ad se purgandum esset allaturus. Si vir tam justus trepidabat, cur nos, qui grandium sumus peccatorum rei, adeò tranquilli sumus?

Præverte hujus examinis & judicij severitatem, sollicitè temetipsum examinando, & rigidissimè judicando.

Iustitias judicabo. *Psal. 74. v. 3.*

Væ etiam laudabili vitæ hominum, si remorâ misericordiâ, discutias eam. *Aug.*

DIES IX.

De inferno.

De penarum aternitate.

I.

Maxima mala, si brevialia sunt, modica reputari debent. At mala levissima grandia evadunt, si diuturna sunt. si vero sunt æterna, mala sunt infinita. **Quantum**